

תלמוד בבלי על ספר שמואל ב

מועד קטן כב:ב

על כל המתים כולן קורע טפח על אביו ועל אמו עד שיגלה את לבו א"ר אבהו מאי קרא (שמואל ב א, יא) ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם ואין אחיזה פחות מטפח על כל המתים כולן אפילו לבוש עשרה חלוקין אינו קורע אלא עלין על אביו ועל אמו קורע את כולן

מועד קטן כו:א

נשיא ואב בית דין ושמועות הרעות מנלן דכתיב (שמואל ב א, יא) ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם ה' ועל בית ישראל כי נפלו בחרב שאול זה נשיא יהונתן זה אב ב"ד על עם ה' ועל בית ישראל אלו שמועות הרעות

גדרים לא:ב

קונם שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים שאני נהנה למולים אסור בערלי ישראל ומותר במולי עובדי כוכבים שאין הערלה קרויה אלא לשם עובדי כוכבים שנא' ירמיהו ט:כח כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב ואומר (שמואל א ז) והיה הפלשתי הערל הזה ואומר שמואל ב א:כ פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלוזנה בנות הערלים

גדרים יו:א

בכה ר' ישמעאל ואמר בנות ישראל נאות הן אלא שהעניות מנוולתן וכשמת ר' ישמעאל היו בנות ישראל נושאות קינה ואומרות בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה וכן הוא אומר בשאול (שמואל ב א, כד) בנות ישראל על שאול בכינה

מועד קטן כה:א

מנין לחכם שכבודו במטה ראשונה שנאמר (שמואל ב ו, ג) וירכיבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה פרוס

סוטה לה:א

(שמואל ב ו, ז) וימת שם עם ארון האלהים א"ר יוחנן עוזא בא לעוה"ב שנאמר עם ארון האלהים מה ארון לעולם קיים אף עוזא בא לעוה"ב (שמואל ב ו, ח) ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעוזא א"ר אלעזר שנשתנו פניו כחררה

סוטה לה:א

וכיון שעלה האחרון שבישראל מן הירדן חזרו מים למקומן שנאמר (יהושע ד, יח) ויהי בעלות הכהנים נושאי ארון ברית ה' מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו נמצא ארון ונושאי וכהנים מצד אחד וישראל מצד אחד נשא ארון את נושאי ויעברו ויעבור את ה' והכהנים לפני העם ועל דבר זה נענש עוזא שנאמר (דברי הימים א יג, ט) ויבאו עד גורן כידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון אמר לו הקב"ה עוזא נושאי נשא עצמו לא כל שכן (שמואל ב ו, ז) ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל

סוטה לה:א

(שמואל ב ו, ז) וימת שם עם ארון האלהים א"ר יוחנן עוזא בא לעוה"ב שנאמר עם ארון האלהים מה ארון לעולם קיים אף עוזא בא לעוה"ב (שמואל ב ו, ח) ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעוזא א"ר אלעזר שנשתנו פניו כחררה

פסחים לו:ב

ולאשישה ומאי משמע דהאי אשישה לישנא דחשיבותא דכתיב (שמואל ב ו, יט) ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וגו'

סוטה מב:ב

שמעת מינה חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב אמר אביי כולה משום כבודו דכ"ג הוא וכ"ג עומד ומקבל וקורא וכו': עומד מכלל דיושב הוא והאמר מר אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד שנאמר (שמואל ב ז, יח) ויבא המלך דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי וגו'

שבת קיג:ב

ויאמר לה בועז לעת האוכל גשי הלום א"ר אלעזר רמז רמז לה עתידה מלכות בית דוד לצאת ממך דכתיב ביה הלום שנאמר (שמואל ב ז, יח) ויבא המלך דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי אדני ה' ומי ביתי כי הביאתני עד הלום (רות ב, יד) וטבלת פתך בחומץ א"ר אלעזר מכאן שהחומץ יפה לשרב

גדרים סב:א

שרי ליה לצורבא מרבנן למימר צורבא מרבנן אנא שרו לי תיגראי ברישא דכתיב (שמואל ב ח, יח) ובני דוד כהנים היו מה כהן נוטל בראש אף תלמיד חכם נוטל בראש וכהן מנא לן דכתיב (ויקרא כא, ח) וקדשתו כי את לחם (ה') אלהיך הוא מקריב ותנא דבי רבי ישמעאל וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון

יבמות סב:א

מיתבי (שמואל ב ט, ז) ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים אמר רב אחא בר יעקב כפר בן בקר א"ה ה"נ שאני התם דיחסינהו בשמייהו ובשמא דאבהוהו והכא לא מפרש

תלמוד בבלי על ספר שמואל ב

יבמות סב:א

דכתיב (מלכים א טו, יח) וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טבריון בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר איתמר היו לו בנים ומתו רב הונא אמר קיים פריה ורביה

קידושין מג:א

ואיך הרי לך כחרב בני עמון מה חרב בני עמון אין אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו מאי טעמא מורד במלכות הוה דקאמר ליה (שמואל ב יא, יא) ואדוני יואב וכל עבדי אדוני על פני השדה חונים

שבת נו:א

מאי טעמא מורד במלכות הוה דאמר ליה (שמואל ב יא, יא) ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים אמר רב כי מעיינת ביה בדוד לא משכחת ביה בר מדאוריה דכתיב (מלכים א טו, ה) רק בדבר אוריה החתי

מגילה יג:א

אמר רב אחא עיברתה מת אביה ילדתה מתה אמה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת תנא משום ר' מ אל תקרי לבת אלא לבית וכן הוא אומר (שמואל ב יב, ג) ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת משום דבחיכו תשכב הוות ליה (לבית) אלא (לבית) הכי נמי לבית

סוכה נב:ב

אמר רבא בתחלה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש שנאמר (שמואל ב יב, ד) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאורח וכתיב ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו

יומא כב:ב

דוד בשתים מאי נינהו דאוריה ודהסתה והא איכא נמי מעשה דבת שבע התם אפרעו מיניה דכתיב (שמואל ב יב, ו) ואת הכבשה ישלם ארבעתים ילד אמנון תמר ואבשלום

קידושין מג:א

דתני האומר לשלוחו צא הרוג את הנפש הוא חייב ושולחיו פטור שמאי הזקן אומר משום חגי הנביא שולחיו חייב שנא' (שמואל ב יב, ט) אותו הרגת בחרב בני עמון

שבת נו:א

רבי אומר משונה רעה זו מכל רעות שבתורה שכל רעות שבתורה כתיב בהו ויעש וכאן כתיב לעשות שביקש לעשות ולא עשה (שמואל ב יב, ט) את אוריה החתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה

שבת נו:א

אלא מה אני מקיים (שמואל ב יב, ט) מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע שביקש לעשות ולא עשה אמר רב רבי דאתי מדוד מהפך ודריש בזכותיה דדוד מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע

שבת נו:א

ליקוחין יש לך בה דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו שנאמר (שמואל א יז, יח) ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקוד לשלום ואת ערובתם תקח מאי ערובתם תני רב יוסף דברים המעורבים בינו לבינה (שמואל ב יב, ט) ואותו הרגת בחרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו

מועד קטן טו:ב

אבל אסור בתשמיש המטה דכתיב (שמואל ב יב, כד) וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה מכלל דמעיקרא אסור

מועד קטן כא:א

לא מהכא (שמואל ב יג, לא) ויקם המלך ויקרע את בגדיו ודלמא מילתא יתירתא עביד דאי לא תימא הכי (שמואל ב יג, לא) וישכב ארצה ה"נ והתניא ישב על גבי מטה על גבי כסא על גבי אודייני (גדולה) לא יצא ידי חובתו

מועד קטן כא:א

לא מהכא (שמואל ב יג, לא) ויקם המלך ויקרע את בגדיו ודלמא מילתא יתירתא עביד דאי לא תימא הכי (שמואל ב יג, לא) וישכב ארצה ה"נ והתניא ישב על גבי מטה על גבי כסא על גבי אודייני (גדולה) לא יצא ידי חובתו

מועד קטן טו:ב

אבל אסור בתכבוסת דכתיב (שמואל ב יד, ב) וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת

תלמוד בבלי על ספר שמואל ב

מועד קטן טו:ב

מצורע מהו בעשיית מלאכה תיקו אבל אסור ברחיצה דכתיב (שמואל ב יד, ב) ואל תסוכי שמן ורחיצה בכלל סיכה מנודה מהו ברחיצה אמר רב יוסף ת"ש כשאמרו אסור ברחיצה לא אמרו אלא כל גופו אבל פניו ידיו ורגליו מותר

סוטה י"ב

ת"ר אבשלום בשערו מרד שנאמר (שמואל ב יד, כה) וכאבשלום לא היה איש יפה וגו' ובגלחו את ראשו (וגו') והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך

נזיר ד:ב

ונזיר עולם היכא כתיב דתניא רבי אומר אבשלום נזיר עולם היה שנאמר (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש שנא' (שמואל ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים

נזיר ה:א

ונזיר עולם היכא כתיב דתניא רבי אומר אבשלום נזיר עולם היה שנאמר (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש שנא' (שמואל ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים ויליף (ויקרא כה, כט) ימים ימים מבתי ערי חומה מה התם י"ב חדש אף כאן י"ב חדש

סוטה יא:א

כל השורף תבואתו של חברו אינו מניח בן ליורשו ואיהו קלייה לדיואב דכתיב (שמואל ב יד, ל) ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש

סוטה ט:ב

ולפי שגנב ג' גבות לב אביו ולב ב"ד ולב ישראל שנאמר (שמואל ב טו, ו) ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל לפיכך נתקעו בו ג' שבטים שנאמר (שמואל ב יח, יד) ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום

נזיר ד:ב

ונזיר עולם היכא כתיב דתניא רבי אומר אבשלום נזיר עולם היה שנאמר (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש שנא' (שמואל ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים

סוטה לד:ב

ואין לך מעולה בכל ארץ מצרים יתר מצוען דכתיב (ישעיהו ל, ד) כי היו בצוען שריו ואפילו הכי חברון מבונה אחד משבעה בצוען וחברון טרשים הוי והא כתיב (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא וגו' ואמר רב אויא ואיתימא רבה בר בר חנן שהלך להביא כבשים מחברון ותניא אילים ממואב כבשים מחברון מינה איידי דקלישא ארעא עבדה רעיא ושמן קניינא (במדבר ג, כה) וישבו מתור הארץ

נזיר ה:א

ונזיר עולם היכא כתיב דתניא רבי אומר אבשלום נזיר עולם היה שנאמר (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש שנא' (שמואל ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים ויליף (ויקרא כה, כט) ימים ימים מבתי ערי חומה מה התם י"ב חדש אף כאן י"ב חדש

מועד קטן כט:א

הנפטר מן החי לא יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום שהרי דוד שאמר לאבשלום (שמואל ב טו, ט) לך בשלום הלך ונתלה

ברכות סד:א

הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום שהרי יתרו שאמר לו למשה (שמות ד, יח) לך לשלום עלה והצליח דוד שאמר לו לאבשלום (שמואל ב טו, ט) לך בשלום הלך ונתלה

יומא עז:א

ונעילת הסנדל מנא לן דכתיב (שמואל ב טו, ל) ודוד עולה במעלה הזיתים עולה ובוכה וראש לו חפוי (והולך) יחף

סוטה מב:ב

רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא נאנאי וגלית שמו מגת תני רב יוסף שהכל דשין את אמו כגת כתיב מערות וקרינן מערכות תני רב יוסף שהכל הערו באמו כתיב (שמואל ב כא, טז) הרפה וכתוב ערפה רב ושמואל חד אמר הרפה שמה ולמה נקרא שמה ערפה שהכל עורפין אותה מאחריה וחד אמר ערפה שמה ולמה נקרא שמה הרפה שהכל דשין אותה כהריפות וכן הוא אומר (שמואל ב יז, יט) ותקח האשה ותפרוש המסך על פני הבאר ותשטח עליה הריפות בעלי

יבמות יג:ב

ותנא דבי ר' ישמעאל כגון אלים (שמות טו, כז) אלימה מחנים (שמואל ב יז, כד) מחנימה מצרים (בראשית יב, ז) מצרימה (במדבר לג, מד) דבלתימה (יחזקאל ח, ג) ירושלימה (דברי הימים א ה, ט) מדברה

תלמוד בבלי על ספר שמואל ב

יבמות עז:א

אקשי להו דואג כל הני קושייתא אישתיקו בעי לאכרוזי עליה מיד (שמואל ב יז, כה) ועמשה בן איש ושמנו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש וכתוב (דברי הימים א ב, יז) יתר הישמעאלי

יוטה י:ב

תנא אבן שאנשי טבריא ואנשי ציפורי שוקלים בה לפיכך נתלה בשערו שנאמר (שמואל ב יח, ט) ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רוכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויאחז ראשו באלה ויוטן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר

יוטה ט:ב

ולפי שגבג' ג' גבבות לב אביו ולב ב"ד ולב ישראל שנאמר (שמואל ב טו, ו) ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל לפיכך נתקעו בו ג' שבטים שנאמר (שמואל ב יח, יד) ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום

יוטה ט:ב

אבשלום נתגאה בשערו לפיכך נתלה בשערו ולפי שבא על עשר פלגשי אביו לפיכך נתנו בו עשר לונביות שנאמר (שמואל ב יח, טו) ויסבו עשרה אנשים נושאי כלי יואב

יוטה ט:א

כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן ומאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא דאמר רב נחמן בר יצחק דכתיב (שמואל ב יח, כג) וירץ אחימעץ דרך הכר ויעבור את הכושי אביי אמר מהכא (בראשית לג, ג) והוא עבר לפניו ואיבעית אימא מהכא (מיכה ב, ג) ויעבור מלכם לפניו וה' בראשם

פסחים ז:ב

כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא דאמר ר"נ בר יצחק דאמר קרא (שמואל ב יח, כג) וירץ אחימעץ דרך הכר ויעבור את הכושי אביי אמר מהכא (בראשית לג, ג) והוא עבר לפניו ואבע"א מהכא (מיכה ב, ג) ויעבור מלכם לפניו וה' בראשם

פסחים קי"ט:ב

כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא דא"ר נחמן בר יצחק דכתיב (שמואל ב יח, כג) וירץ אחימעץ דרך הכר ויעבור את הכושי אביי אמר מהכא (בראשית לג, ג) והוא עבר לפניו איכא דאמרי מהכא (מיכה ב, ג) ויעבור מלכם לפניו וה' בראשם

יבמות קג:א

ת"ש (שמואל ב יט, כה) לא עשה רגליו ולא עשה שפמו לישנא מעליא תא שמע (שמואל א כד, ד) ויבא שאול להסך את רגליו לישנא מעליא ת"ש (שופטים ג, כד) אך מסיך הוא רגליו בחדר המקירה לישנא מעליא בין רגליה כו' לישנא מעליא

יבמות מח:א

שמואל ב יט, כה) ומפיבושת בן שאול ירד לקראת המלך לא עשה רגליו ולא עשה שפמו מאי עשיה העברה ת"ר (דברים כא, ג) ובכתה את אביה ואת אמה

יבמות עח:ב

אמר רב חנא בר אדא נתינים דוד גזר עליהם שנאמר (שמואל ב כא, ב) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עלייהו דכתיב (שמואל ב כא, א) ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב (דברים יא, טז) ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' בדקו ולא מצאו

יבמות עח:ב

אמר רב חנא בר אדא נתינים דוד גזר עליהם שנאמר (שמואל ב כא, ב) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עלייהו דכתיב (שמואל ב כא, א) ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב (דברים יא, טז) ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' בדקו ולא מצאו

יבמות עט:א

ולא דרכיה למספדיה נתינים ניקרינהו ונפייסינהו (שמואל ב כא, ב) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת ה' ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו'

יבמות עט:א

מתיב רב חנא בר קטינא (שמואל ב כא, ז) ויחמול המלך על מפיבושת בן יהונתן בן שאול שלא העבירו וכי משוא פנים יש בדבר אלא שהעבירו וקלטו ובקש עליו רחמים ופלטו

תלמוד בבלי על ספר שמואל ב

יבמות עט:א

כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו (שמואל ב כא, ח) ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזילי המחולתי מאי שנא הני אמר רב הונא העבירום לפני ארון כל שארון קולטו למיתה כל שאין ארון קולטו לחיים

יבמות עט:א

והא כתיב (דברים כד, טז) לא יומתו אבות על בנים וגו' אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא (שמואל ב כא, ז) ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית השדה לילה

סוטה מב:ב

רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא נאנאי וגלית שמו מגת תני רב יוסף שהכל דשין את אמו כגת כתיב מערות וקרינן מערכות תני רב יוסף שהכל הערו באמו כתיב (שמואל ב כא, טז) הרפה וכתוב ערפה רב ושמואל חד אמר הרפה שמה ולמה נקרא שמה ערפה שהכל עורפין אותה מאחריה וחד אמר ערפה שמה ולמה נקרא שמה הרפה שהכל דשין אותה כהריפות וכן הוא אומר (שמואל ב יז, יט) ותקח האשה ותפרוש המסך על פני הבאר ותשטח עליה הריפות בעלי

סוטה מב:ב

(שמואל ב כא, כב) ואת ארבעת אלה יולדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו מאי נינהו אמר רב חסדא סף ומדון גלית וישבי בנוב ויפלו ביד דוד וביד עבדיו דכתיב (רות א, יד) ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה אמר רבי יצחק אמר הקדוש ברוך הוא יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה

מועד קטן טז:ב

מאי היא (שמואל ב כב, א) וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול אמר לו הקב"ה לדוד דוד שירה אתה אומר על מפלתו של שאול אלמלי אתה שאול והוא דוד איבדתי כמה דוד מפניו

תענית י:א

א"ר יוחנן כתיב (תהלים יח, יב) חשכת מים עבי שחקים וכתוב (שמואל ב כב, יב) חשרת מים עבי שחקים שקול כף ושדי אריש וקרי ביה חכשרת

תענית ט:ב

ומחשרות מים על גבי קרקע שנאמר (שמואל ב כב, יב) חשרת מים עבי שחקים ואין בין טיפה לטיפה אלא כמלא נימא

תענית ח:ב

גדול יום הגשמים כיום קבוץ גליות שנאמר (תהלים קכו, ד) שובה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב ואין אפיקים אלא מטר שנאמר (שמואל ב כב, טז) ויראו אפיקי ים

יומא מז:א

כתיב (שמואל ב כב, מ) ותזרני [חיל] למלחמה וכתוב (תהלים יח, לג) המאזרני חיל למלחמה אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע זריתני וזרזתני

מועד קטן טז:ב

מאי דכתיב (שמואל ב כג, א) נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על נאם דוד בן ישי שהקים עולה של תשובה (שמואל ב כג, ג) אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים

מועד קטן טז:ב

מאי דכתיב (שמואל ב כג, א) נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על נאם דוד בן ישי שהקים עולה של תשובה (שמואל ב כג, ג) אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים

עירובין נד:א

אמרה ליה לא כך כתוב (שמואל ב כג, ה) ערוכה בכל ושמורה אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת ואם לאו אינה משתמרת